

Kurs: **BG1016 Examensarbete, kandidat,jazz 15 hp**

2013

Konstnärlig kandidatexamen i musik 180 hp

Institutionen för jazz

Handledare: Sven Berggren

Johanna Norström

Bakgrund - Nöt - Lycka

En genomgång av musikens betydelse i mitt liv samt
arbetsprocessen för musikskapandet

Skriftlig reflektion inom självständigt, konstnärligt arbete

Det självständiga, konstnärliga arbetet finns
dokumenterat på inspelning: CD

Innehållsförteckning

Bakgrund	2
Projektets syfte	3
Processen	3
Startpunkten	3
Blockerande tankar	4
Deadlines	5
Ta hjälp	5
Nöten	6
Låtval	6
Färger och former	7
Val av instrument och musiker	7
Rep och knep	8
Dagen D	Fel! Bokmärket är inte definierat.
Gitarr och sång.....	9
Att skriva texten.....	11
Mixning versus produktion.....	12
Lycka	13
Acceptera att det är klart.....	13
Man kan alltid skriva nästa låt	13
Tack	14

Bilagor:

Bilaga 1: text och ackord på ”My Solider”	I
Bilaga 2: text på ”The Globe”	III
Bilaga 3: text på ”The Sleep”	IV
Bilaga 4: text på ”Time out”	V
Bilaga 5: Spårlista över bifogad CD-skiva.....	VI

Bakgrund

Det har aldrig funnits en tid i mitt liv då jag inte har sjungit. Min pappa är vad han själv skulle kalla sig en amatörmusiker med liten musikutbildning i grunden. Men det hindrade inte honom från att ha en massa instrument hemma såsom fiol, gitarrer, tramporgel, piano, dragspel och mungiga. Hans norrländska muskarv i form av vackra folksånger blev de första sånger jag nynnade på som liten.

Efter att jag under alla år sjungit för mig själv tog mina föräldrar initiativet att sätta mig i den Salems kommunala musikskolans kör. Då var jag elva år. Jag hade tidigare testat fiol under en kort period, men efter att nästan petat ut min bästa väns öga med stråken, gav jag upp. Jag började ta sånglektioner samtidigt som jag gick i kören och blev genast med i olika grupper och konstellationer. Det var allt mellan rockgrupper där jag sjöng Nirvanalåtar, till folkmusik-klasser samt musikal- och operakvartetter. Detta var för mig ett bra sätt att testa vad jag ville göra och gav mig en bred teknisk grund att gå vidare med i musiken.

Högstadiet på Säbyskolan i Salem, var en jobbig period i mitt liv. Musik och sång var mitt sätt att överleva och att inte ge upp och byta skola. Jag visste redan då att jag ville studera musik och utveckla sången. Min bana fortsatte i gymnasiet där jag hade tur då Telge gymnasiet hade ett estetprogram med inriktning musik, och att skolan låg i närheten av mina hemtrakter. De tre gymnasieåren i Södertälje gav mig en introduktion till jazz, som fram till dess var en oprövd genre för mig. Jag hade en otroligt engagerad musiklärare som fick tilltro till mig och ofta lät mig få ta ledande roller i olika produktioner. Han ledde också kammarkören som jag deltog i. Kören fick åka på två stora utlandsresor till Spanien respektive Kina. Jag fick en ledande roll i båda turnéerna eftersom jag kunde kula och fick nytta av att jag behärskade olika genrer. De upplevelserna stärkte mig otroligt mycket.

Efter studenten år 2000, reste jag runt i olika delar av världen under längre perioder om året samt studerade teatervetenskap och musikvetenskap på Stockholms universitet. Dessa år i mitt liv var fulla av inspiration och gav mig nya perspektiv. Det var en tid som jag i efterhand förstått var nödvändig för mig och min personliga utveckling. År 2005 ville jag ta min utbildning till en högre nivå. Det var året då jag sökte till Berklee College of Music i Boston, USA. Detta år skulle bli ett viktigt år för mig, inte bara musikaliskt utan även på ett personligt plan. Jag lärde känna mig själv i ett annat land och jag skaffade mig flera goda vänner.

Under denna tid fick jag jobba med människor från alla jordens hörn och spela med professionella musiker i en rad olika konstellationer. När jag kom hem ett år senare började jag känna mig mer redo att söka till Musikhögskolan i Stockholm, ett mål jag aldrig tidigare reflekterat över. Det tog mig dock drygt ett år efter hemkomsten med att söka till skolan. Dels på grund av min ekonomiska situation och dels för att jag fortfarande inte helt hade förtroende för min musikaliska förmåga. Jag hade vid flera tidigare tillfällen sökt olika folkhögskolor men inte blivit antagen, vilket bidrog till att jag inte trodde att jag skulle komma in helt enkelt.

Jag tog mod till mig i alla fall och sökte våren 2008 till Stockholms Musikhögskola och kom in på första försöket. Jag tror än idag att hade jag inte kommit in då, så hade jag inte vågat söka igen. Nu går jag sista året efter nästan fem tumultartade år med en massa konserter, svåra tentor och många nya vänner. Det är efter denna tid jag mer än någonsin börjar känna att min musikstil börjar ta form. Skolan har också stärkt mig i beslutet att ägna min tid helhjärtat åt musik. Något som fortfarande känns överväldigande men helt underbart.

Projektets syfte

Mitt mål är inte en färdig produkt, utan det är att visa vägen från idéstadiet till en färdig låt och påpeka de problem och möjligheter som uppkommer under processen. Jag hoppas att denna uppsats kan fungera som en uppmaning att påbörja vägen till att uttrycka sig i musikalisk form.

I samband med uppsatsen medföljer en skiva som spår för spår visar alla stadier av utveckling mina låtar har genomgått. Idén var att sammanföra dessa olika faser och överföra konceptet till att presentera alla produktionsled i låten: bakgrund, nöt (eller problemlösning) och lycka.

- 1.) Första upplägget i ljudhanteringsprogrammet Logic Pro (mocup¹ av instrument och struktur).
- 2.) Studioinspelning i omixad form (utan effekter och fortfarande i ett tillfälle att ändra text och melodipålägg).
- 3.) Slutproduktion (mixad låt som är redo för Mastering).
- 4.) Spår med de första inspelningarna jag gjort på iphone.

Dessa spår reflekterar titeln för projektet:

Bakgrund = Första demon eller mocup. Grundtankar och första idéer till nya låtar.

Nöt = Hur man löser låtens svårigheter och gör den mer konkret. Sådana problem kan handla om genre, form, ackord, text och överliggande känsla och inspiration.

Lycka = Färdig låt som är mixad. *Lycka* hör också samman med min vilja och längtan att få ner den musik jag har i huvudet utan kompromisser.

Processen

Startpunkten

I november 2012 började kugghjulen snurra i mitt huvud. Jag visste att jag ville utmana mig själv och se om jag skulle kunna skriva, producera och ge ut en skiva på ett obestämt antal låtar. Vid den tiden hade jag en hel del inspelat material, som låg i datorn eller på telefonen så jag började inte helt från noll. Materialet hade jag samlat på mig under flera år. Jag kände på mig att jag en dag skulle börja samla ihop allt jag sjungit in vid olika tillfällen och börja göra musik av det. Jag letade igenom filerna för att se om det var något som fastnade och något som kändes roligt att jobba med.

Mitt tidigare sätt att angripa en låt var att sätta mig ned och koncentrerat försöka hitta på en låt. Jag har hört att Benny Andersson använde denna metod när han skrev musik. Han beskrev musikskapandet som ett jobb som man gör från klockan nio till fem och att man ska se musiken som något man lägger massvis av tid på, annars ansågs det inte vara på "riktigt". Jag vet inte om Benny Andersson någonsin sa detta, men tanken hängde kvar: att man inte var seriös om man inte gjorde som Benny gör. Alla har sina sätt att skapa på, men för mig fungerade detta sätt väldigt dåligt. Jag bedömde allt jag gjorde utan att ens ge det en chans, vilket resulterade i att jag kastade bort saker som jag idag skulle ha behållit. Mitt begrepp för

¹ Mocup: Enkla musikskisser gjorda i Logic Pro.

sådana tankar är *blockeringar*. En del av mitt syfte med detta arbete är att ta bort alla blockeringar vilket jag fortfarande jobbar med. Så tankarna började handla om dels hur jag kunde hitta ett bättre sätt att jobba på när jag skriver musik, och dels hur jag kunde få ner hela processen på papper.

Vid situationer när jag inte var hemma, utan var på språng och gjorde något som distraherade mig, så kom musiken upp av sig själv. Jag tog således alltid med mig en inspelningsapparat vart jag än gick ifall något spontant skulle komma upp i mitt huvud som därmed snabbt kunde memoreras i form av en inspelning. Hade jag inte en direkt möjlighet att spela in det jag sjöng, så hade jag glömt idén inom några minuter. Sångklippen kunde vara allt ifrån en mening som lät coolt, eller en basgång med en melodislinga över, eller bara en rösteffekt som skulle vara kul att använda i produktionen. Det gick inte att planera inspelningarna, så jag lät det fortlöpa med spontana inspelningar i några månader utan att döma materialet som kom ut, eller förminska de idéer jag kom på. För mig var det viktigt att låta flödet finnas där utan att direkt analysera eller bryta upp sångklippen som jag har gjort tidigare. På så sätt gav jag kritiken inom mig en paus. Förut ville jag förändra och förbättra en idé direkt utan att ge den en chans, vilket resulterade i att jag aldrig förlitade mig på min egen förmåga och lät idén blomma ut.

Det var ett stort steg för mig att bara låta musiken och inspirationen flöda och att ta det jag sjungit in på allvar, och ge idéerna en chans. Det var även viktigt att ta sig tiden vid ett senare tillfälle för att bearbeta materialet utan att bli uttråkad. Jag är en instinktiv människa som går på magkänsla och jag vill se resultat direkt. Men jag har insett att det inte fungerar på det sättet. Det tar tid för mig att skriva musik för att det ska bli bra.

Efter någon månad av spontana inspelningar av idéer lade jag in allt i datorn under mappen *Inspiration*. Mappen öppnades några gånger i veckan, och jag började lyssna från en betraktares perspektiv för att se om det fanns något att rensa bort eller behålla. Efter det började jag göra *mocups*, baserade på idéer från inspirationsmappen. Jag gjorde första utkastet i Logic Pro² istället för att notera idéerna i notskrift på papper. Det blev lättare och mer lekfullt, då man enkelt kan ändra och stuva om i låten, jämfört med att allt skulle vara nedskrivet på ett officiellt papper. Att skriva i notskrift kräver en helt annan kunskap vilket tar tid, tid som jag känner att jag inte har.

Blockerande tankar

Jag ville ta bort alla hinder. Jag kallar de för blockerande tankar, både fysiska och mentala, i min hjärna för att klara av att skriva dessa låtar. Jag är expert på att vara för hård mot mig själv när jag ska genomföra ett projekt. Det gör att jag ofta inte genomför projekten för att jag sätter för höga krav på mig själv. Jag visste hur dessa blockeringar såg ut från tidigare erfarenheter, och ville förebygga detta för att inte fastna. Att ta bort saker som distraherade mig blev också en del av detta arbete. Andra faktorer för att förebygga blockeringarna var till exempel att jag flyttade till en annan lägenhet, sa upp mig från ett jobb, samt rensade ut årtal av gamla papper som legat och gett mig dåligt samvete. Allt för att inte känna mig bunden och knuten till vissa sätt att tänka. Detta låter flummigt men funkade förvånansvärt bra. Mitt intresse i vad jag tittade på och läste ändrades. Jag började se på intervjufilmer på internet. De behövde inte bara handla om musikskapande utan vidrörde ämnen, som bland annat *compartmentalising* (sektorindelning) i hjärnan. Detta ämne handlar om att dela upp olika processer i huvudet så att man inte försöker göra allt på samma gång. Det innebär att man separerar olika handlingar och känslor. Som exempel, om jag känner mig frustrerad i skapandeprocessen så ska detta inte påverka mig känslomässigt i den tekniska processen. Ett

² Ett databaserat ljudhanteringsprogram.

annat ämne är *timemanagement*. Hur lång tid tar saker och på hur lång tid tror jag att jag kommer att klara av det? Finns det en tidsplan och kan jag uppfylla mina mål under den tiden?

TED Talks, som är en samling av utbildningsföreläsningar på internet, hade en uppsjö av olika föreläsare som pratade om just deras specialområde. Två exempel är *The game that can give you 10 extra years of life*³ och *Reggie Watts disorients you in the most entertaining way*⁴. Jag började hitta böcker skrivna av människor i samma kreativa process som jag. Bland annat *The Tipping Point* av Malcolm Gladwell. Att hitta nya vägar och infallsvinklar för att lösa ett problem är för mig jättespännande. Jag inser att jag inte är ensam med mina problem utan har andra att referera till ifall jag stöter på svårigheter i framtiden.

Deadlines

På musikhögskolan tog jag en kurs i Singer-song writing. Denna kurs handlade om låtskrivande och tog upp ämnen som *process* och *inspiration*. På kursen fick jag massor av tips och tricks för just mitt ändamål, att skriva och producera musik. Jag fick mer insikt i hur man ska hantera sin tid samt uppmuntran av ens kvalitéer. I december 2012 fick jag i uppgift att lämna in en låt för att avsluta kursen. Det tvingade mig att sätta mig ner och skapa en låt ur det blå för att ha något att presentera för läraren. Jag visste sedan tidigare att deadlines är det värsta och det bästa med att skriva musik. Jag skrev låten dagen innan inlämningsdatumet i ett tillstånd av panik och hann knappast lära mig låten. Låten blev dock nedskriven vilket var det viktigaste. Det blev uppenbart för mig själv att jag faktiskt *kan* skriva låtar, även om det vore trevligt att inte ha kniven på strupen varje gång jag ska skriva en låt. Av denna upplevelse uppkom tanken på att *planera sin tid*: efter att ha fått en deadline, så ska man börja lite tidigare än dagen innan. Då det visade sig att resultatet trots allt blev hyfsat med enbart 24 timmars arbete, så kändes det som att det bara kan bli bättre om man skulle ha totalt 3 månader på sig som i det aktuella arbetet. Faktum är att jag alltid kommer att jobba i sista stund på olika projekt men mitt mål är att ta lite av hur Benny Andersson ser på sitt musikskapande men bara arbeta de tider som passar mig bäst. Jag drar ut på processen i sista stund oftast för att jag har svårt att tro på mig själv att jag kan klara av projektet. Jag presterar också mer under pressen som uppstår då jag lämnar tankarna av tvivel och ger plats åt överlevnadsinstinkten. Jag vill börja ta mig själv på större allvar när det gäller musikskapandet och för att lyckas med det krävs det disciplin hos mig själv. I den process jag går igenom nu handlar det om att faktiskt bara ha en deadline. Jag har märkt att skulle jag inte ha deadlines, så skulle jag producera mindre och ta mig själv på mindre allvar. Även om en deadline bara finns för mig själv, så är det fortfarande lika relevant som ett examensarbete. Det är bara så jag kan komma vidare i mina projekt och faktiskt slutföra dem.

Ta hjälp

I september 2012 började jag en utbildning på SAE (School of Audio Engineering) i Solna. Där undervisar lärare som jobbar inom musikbranschen. Lärarna jobbar framför allt som låtskrivare, mixare eller ljudtekniker. De har en enorm kunskap om musikbranschens alla områden och deras attityd, kursupplägg, extra hjälp på skolan och *hands-on* undervisning, hjälpte mig mycket. En sak som jag tog med mig därifrån är optimismen och tron på att det går att slutföra projektet. Jag hade tidigare haft känslan vid flera tillfällen att det skulle vara meningslöst att göra något om man ändå inte hinner bli klar eller bli nöjd med resultatet.

³ Internetlänk: <http://youtu.be/lfBpsV1Hwqs>

⁴ Internetlänk: http://youtu.be/BdHK_r9RXTc

Istället började jag tänka att jag gör vad jag kan och vara nöjd med att jag har ett arbete som är förverkligat. Alla dessa faktorer hjälpte mig att ta nästa steg i min skapelseprocess.

Jag är bra på att sjunga och skriva låtar så jag ska fokusera på det. Jag insåg att om jag ska skriva musik så måste jag göra det på mina premisser. Jag föddes med en grav synnedsättning på båda ögonen som ibland gör att jag får lösa saker på andra sätt. Det var också en del av examinationsprocessen, att se hur jag skulle kunna lösa de problem som uppstod på mitt eget sätt, utan att kompromissa med musiken.

Nöten

Låtval

Nu började nötfasen. Jag hade fyra låtidéer som var väldigt utvecklade men jag hade en bra känsla för dem.

Under denna period i slutet av december var dessa fyra låtar inte skrivna i sten. Jag bytte låt och spelade in nya i studion på SAE. Jag tvivlade på grundtankarna och kom tillbaka till andra idéer jag avvisat tidigare. Mitt sätt att bestämma mig för vilka låtar som var bra blev i slutändan enkel. Jag spelade upp det jag hade för tre fyra personer och fick höra deras åsikter. Det var viktigt att välja människor jag litade på så att de inte bara skulle säga "åååh va bra låten är!" utan faktiskt veta vad dom pratar om. För mig blev det min fästman, en vän som jobbade som DJ och min konstnärliga handledare Sara Langvik som jag kom i kontakt med genom SAE. Musikhögskolan erbjöd mig 6 timmar med en utomstående person att hjälpa mig konstnärligt med projektet och jag valde henne. Jag kunde spendera dessa 6 timmar som jag ville och jag valde att ta ut en och en halv timme i början för stöd i låtval och resten i efterproduktionen.

I samma veva gav jazz-institutionen mig en möjlighet att träffa en alumni, Marika Willstedt. Hon kunde ge mig tips och inspiration som artist, som sångerska och som musiker. Detta möte blev perfekt tajmat då det var under denna period jag som mest behövde en kickstart. Hon kunde också uppmuntra mig i låtskrivandet och hon ville höra mina låtar och ge råd. Vi pratade också om musikvärlden efter att man tagit examen på KMH och möjligheterna att utvecklas och tro på sig själv som musiker.

Alla dessa människor och min egen så kallade utrensning gjorde att jag mer och mer kunde se de gamla blockeringarna, att jag inte kan skriva musik, försvinna.

Låtarna började ta form mer och mer med hjälp av personerna jag nämnt tidigare. De låtar som blev valda var: *The Globe*, *My Soldier*, *Time Out* och *The Sleep*.

Två låtar, *The Sleep* och *The Globe*, låg som midi-inspelade låtar med en inspelad sång i datorn (CD spår 1 och 2). Jag hade lyssnat på mina Iphoneinspelningar och hittat några melodislingor som jag gillade. Jag tog dessa idéer och lade till en basgång samt ackord med midi-instrument.

Låten *Time out*, hade jag spelat in tidigare i en studio med ett liveband får några år sedan. Jag blev aldrig nöjd med resultatet, så den färdigställdes aldrig. Jag ville ge låten en andra chans och se om jag kunde återuppliva den. Jag visade då bandet en mocup av låten (spår 3). Spår 12-14 på CD-skivan är de första Iphone inspelningarna som utgör grundidéerna till *Time Out*.

My soldier skrevs till Singer-song writing kursen. Den fanns bara som text och ackord i ett worddokument (se bilaga 1).

Färger och former

Mina tidigare mocups av dessa fyra låtar var så outvecklade att de inte hade en form alls, så nästa steg var att bestämma vilken form och dynamik de skulle ha. Ville jag ha ett renodlat pop-upplägg eller mer strunta i vers-refräng och bridge-tänket. Det blev en kompromiss. I Logic Pro finns en funktion som heter markers (markörer) som gör det möjligt att färglägga projektets delar som t.ex. vers och refräng, i olika färger så att man lätt kan se hur låten ser ut lodrätt. Då får man en överblick så att man lätt kan se om man har ett ovanligt långt intro eller om man saknar en del som kan fullända låten. Det blev mycket enklare för mig att se vilka delar jag behövde spela in så fort jag bestämt formen. Om det var helt tomt på versdelen visste jag att jag inte hade haft någon inspiration på just den delen och då var det enklare att veta vad som var kvar att göra. Att sedan också färglägga spåren i olika färger blev nästa steg. Jag har Synesthesia. En mixning av sinnen som gör att jag ser bokstäver, siffror, månader, dagar och musik i färg. När det gäller musik har jag olika färg för olika instrument, ackord och toner på pianot. Genom att färglägga de olika instrumenten i Logic Pro kunde jag enklare föreställa mig hur låten skulle höras genom att titta på dess färgkombination. Låter igen lite flummigt men jag har aldrig kunnat se det på något annat sätt. Spår färgerna gjorde det också lättare att jobba i projektet och mer lekfullt. Till exempel, basen är alltid mörk brunröd och vokalerna är ljusrosa om det är en pop låt. Jag började som sagt försöka sammansätta låtarnas former och till min hjälp tog jag andra artisters former och kände efter om detta sätt att förmedla en låt funkade för mig. Det jag då märkte var att sättet att skriva låtar för många artister har inget med vers, refräng, bridge etc, att göra. Det var mer som olika pusselbitar med olika känsla i varje. Kan beskrivas som klossar som har sitt speciella innehåll men som kan placeras efter, under, över och framför varandra i olika kombinationer. Jag tycker mycket om detta sätt att se på former för det gör allting mer friare. Nu var det bara att ta ett beslut om hur formen ska se ut. Jag tog mina halvklara mockups och applicerade de inspelade röst meddelanden som jag hade sen tidigare och såg hur långa dom var och anpassa formlängden till detta.

Det är lätt för mig att tvivla på sig själv i detta läge för formkänslan bestämmer vilken känsla låten ska ha. Om det är en Houselåt så har man en minut innan låten sätter igång och ett två minuters outro i slutet att leka med. Är det en melodifestivallåt har man bara tre minuter att klämma in all information om låten man kan. Har man en tidsram att ta hänsyn till kan textskrivandet bli extra svårt. Detta märkte jag när jag i låten *The globe* ville ha vers ett till åtta takter och vers två till fyra. Då måste jag komma på en text som inte bara avrundar vers 1 utan även lyfter refrängerna och sticket efter. Det kan också vara skönt att ha en utmaning där valen är färre. Det kan resultera i bättre och mer intensiva texter. I början av låten *The globe* ville jag ha ett långt intro som satte stämningen och på så sätt komplettera den lilla text jag hade. Att inte alltid säga allt med text är för mig ett skönt sätt att skriva. Mer och mer ser jag det i produktioner att moodsetters⁵ är det viktigaste och texten kommer sekundärt.

Val av instrument och musiker

Nu när låtarna hade en *mocup* i någon form, en formbild på låten och lite text, så var det dags att välja instrumentering. Att använda livemusiker eller producera allt själv är bara en smaksak. Jag valde att spela in allt live, vilket det fanns flera orsaker till.

Dels på grund av att jag valde att göra en skiva som slutprojekt så fick jag 6 timmar i musikhögskolans studio. Detta ville jag utnyttja till fullo. Jag kunde själv spela in min röst på SAE eller hemma så då kunde jag använda tiden till att spela in trummorna och basen.

⁵ stämningsförmedlare

Dels ville jag lära mig hur man redigerar live trummor och bas som en del i examinationsarbetet.

Dels visste jag att jag inte skulle hinna lära mig att producera trummor så att dom låter live i Logic Pro. Det tar år att lära sig.

Dels ville jag ha en live känsla i låtarna där ljudbilden inte är helt perfekt utan man kan höra att det är människor bakom instrumenten.

Dels så ville jag inte vara ensam i projektet utan involvera så många jag kan för att inte hamna i ”att sitta ensam i sin kammare för länge” syndromet. Att vara för mycket i sin egen musik för länge gör att man inte får perspektiv på det man gör.

Slutligen så ville jag att musikerna skulle få tillfälle att bidra till musiken på ett sätt som jag inte kan, och på så sätt påverka låtarnas karaktär på ett oväntat sätt.

Många skäl alltså att spela in Live men jag föringar verkligen inte att göra hela låtar i Logic. En skön kombination av både live och midi är snyggt med.

Det var därmed en blandning av praktiska och artistiska skäl som gjorde att jag valde att spela in trummor och bas i studio 1 på musikhögskolan. Jag valde att lägga på gitarren och sången senare. Detta på grund av tidsbrist vid inspelningstillfället.

Jag hade tidigare jobbat med Jonathan Lundberg (trummis) och Tobias Rydberg (basist) och visste att de kunde jobba snabbt och effektivt i studion, vilket innebar att jag skulle hinna spela in tre låtgrunder den dagen. De hade också spelat med varandra tidigare och visste varandras spelstil. Om jag hade valt musiker som inte känt varandra så skulle kanske samspelet ta längre tid. Jag hade också jobbat tillsammans med gitarristen Erik Linder på olika spelningar och visste hur han spelade. Han var också väldigt flexibel med inspelningsdagar vilket alltid var en fördel. Väljer man musiker som är för upptagna kan hela projektet bara handla om att hitta repetitionstider vilket nog är bland det tristaste jag vet i hela processen. Erik kunde som sagt spela in senare vid flera tillfällen vilket gav mig tid att redigera trummorna och bas kompet först. Detta så att han kan bilda sig en uppfattning vad jag vill ha. För varje projekt jag har startat så har jag olika människor som passar till olika låtar. Valen blir naturliga och låtarna får karaktär av varje samarbete. Det roligaste för mig är om någon spelar något på en låt jag påbörjat och låten får en schvung upp som jag själv inte kunnat fixa.

Rep och knep

Repetitionen bestämdes och de föll sig så att vi hann en gång dagarna innan inspelning. Det optimala hade varit om jag hade haft två rep för att få chans att tänka på eventuella förändringar till nästa gång. Jag var stressad inför detta rep eftersom det var första gången musikerna hade hört låtarna. Intensionen var att jag skulle ha skickat ut alla *mocups* till musikerna så att de kunde höra grundidéerna och få tid att tänka själva på låtarna innan inspelningsdagen. Att få tid att tänka på en låt och ha den skvalpandes i huvudet i några veckor, ska inte underskattas. Denna process gör att jag kan se låten utifrån och avgöra vad den behöver för att förbättras. Nu fick de höra materialet för första gången vid repetitionen. Jag kopplade min dator med Logicprojektet till högtalarna i replokalen. Jag tog med mig hela projektet för att kunna Muta (tysta) vissa kanaler ifall de ville repa till trummorna eller basen. Jag tyckte själv att *mocupsen* var för enkla och inte så inspirerande men detta är också en form av blockering inom mig. Jag trodde att musikerna inte skulle gilla låtarna och därmed inte investera så mycket energi på dem. Jag kan aldrig veta vad någon annan tycker innan man gett dem chansen att lyssna på låten. Hur ska jag någonsin få veta vad människor tycker om de aldrig får chans att bilda sin egen uppfattning. Att vara överkritisk på sitt material är farligt för då kommer man aldrig våga släppa något material fritt. Detta byggde jag på gammal erfarenhet med låten *Time out*. En låt som har stark potential men som jag aldrig

vågade lämna ifrån mig för att jag var rädd för vad folk skulle tycka. Att äntligen få den utgiven i detta projekt känns som en personlig seger.

När vi träffades spelade jag upp låtarna och de började genast spela med vilket alltid känns som ett bra tecken. Vi började spela och jag gav instruktioner med hjälp av rösten i micken på hur jag ville att de skulle spela. Det är det enklaste sättet jag vet att förmedla vad jag vill ha, men även då får man kompromissa med vad man vill ha och vad musikerna kan spela och vad som i slutändan låter bäst.

Det är också värt att nämna att det man repar kan låta helt fel vid inspelningsdagen. När man har mickat upp allt och man hör det man spelar in så kan det man repat kännas fel. Jag brukar spela in hela repetitioner så att jag inte glömmer bort ett coolt parti, och även påminna musikerna om vad de har spelat. Jag skriver upp de *grooves* jag vill så allt kommer med eftersom det vore dumt att komma hem och inse att man glömt en del av exempelvis en refräng. När vi repade bestämde jag också vilken oktav basen skulle hålla sig inom och även vilket *groove* han skulle spela. När det gäller att fråga musikerna jag spelar med om de gillar det man har skrivit så har jag en liten minifilosofi: jag frågar aldrig om de gillar låtarna. Dels för att de inte kan ha en helt klar bild ännu över hur låten ska bli och därmed är det svårt för dem att ge ett ärligt svar. Dels så måste jag lita på min egen förmåga att skriva själv. Det är inte upp till musikerna att bekräfta ifall det är en bra låt eller inte. Det har jag mig själv, och de tre personer jag frågade i början av processen, att lita på.

Detta kan låta hårt men om jag skulle fråga för många om min musik så får jag för mycket åsikter och val och mitt jobb är att minska åsikterna och valen. En lärare på SAE sa till oss att "alla i musikbranschen vill alltid ha det sista ordet". Det innebär att även om du visar en färdig superbra låt till en producent vill han ändå fixa något så att det inte verkar som att han inte har lyssnat på det du gjort. Man kan kalla det en yrkesskada där det sista ordet är en prestigesak. Det finns också en mer tråkig anledning som är av en mer ekonomisk karaktär: Om man inte har ändrat eller bidragit på något sätt i låten får man inget betalt.

Inspelningsstart

Vi spelade in 2013-03-01 i studio 1 på musikhögskolan. Dagen började lite senare än förväntat men jag och ljudteknikerna, Andes Kampe, började rodda trummorna och mickarna för inspelning vid halv nio tiden och var klara vid ca halv elva. Vi tog låt för låt och gjorde tre till fyra inspelningar per låt. Det blev tre låtar eftersom låten "Time out" redan var inspelad vid ett tidigare tillfälle. Mellan låtarna frågade Jonathan och Tobias om det var något som skulle ändras och jag gick in och beskrev vad jag ville ändra med trummorna och basen. Som jag sagt tidigare så blir det aldrig som man tänkt sig vid inspelning. Många faktorer spelar in för att få en lyckad inspelning. Det kan hänga på dagsformen hos mig eller hos musikerna om allt blir lite segare än förväntat. Stämningen spelar in och smidigheten mellan låtarna. Inspelningarna flöt på och jag bad även om lite extra trumpålägg som jag senare kan använda som effekter i produktionen. På slutet hann jag med att sjunga in kördelarna på "The Sleep". När dagen var över var det en stor lättnad för mig. Hade dagen inte gått bra hade jag inte haft ett projekt att presentera.

Gitarr och sång

När grunden var lagd med inspelningarna av bas och trummor, så var det dags för Erik Linder på gitarren. Jag hade medvetet valt att spela in gitarren separat för jag visste att det skulle bli en hel del inspelningar. Trummorna och basen tog hela dagen att spela in så det fanns inte tid för fler instrument. Jag och gitarristen Erik träffades i hans studio och började spela in.

Som förberedelser tog jag tre olika spår med trummor, bas och sång på (spår 2 och 4). Då kunde han själv bestämma vilken bakgrund han skulle spela in på för att få rätt känsla. Jag tog med låtarna *The Sleep* och *The globe* och gjorde så kallade click-tracks⁶ i rätt BPM⁷ att spela in mot. I studion började vi prata om vad jag ville ha för gitarrpålåg i de olika delarna av låtarna och också vilken känsla jag ville förmedla med mina låtar. I *The globe* var det en rock-pop känsla i refrängerna med hårda gitarrer med distorsion, som jag ville ha. I verserna skulle det vara lite lugnare bakgrundsgitarrer för att förmedla texten bättre. I *The Sleep* ville jag ha en friare utgångspunkt för gitarristen. Gitarren skulle mer fungera som en effekt med dissonanta toner som skulle förstärka känslan i låten.

Vi hann bara med de två låtarna så vi bokade en dag till för den sista inspelningen av låten *My Soldier*. Då hade jag också en chans att lyssna på inspelningsmaterialet som jag redan fått av honom och avgöra om det saknades något. I *My Soldier* var jag mer ute efter en countrystil. Erik föreslog också att vi la till ett spår med gitarr som hade en mer rytmisk funktion i refrängerna vilket jag tyckte lät bra. När jag jobbar med en musiker som spelar ett instrument jag inte kan, så släpper jag taget lite om hur jag vill att det ska låta. Jag lyssnar på vad han eller hon tror skulle vara snyggt i låten för ofta har musikern en bättre bild av vad instrumentet kan bidra med än vad jag har. Det kan vara så enkelt som att jag har hört låten för mycket och inte insett att den saknar något. Det kan också vara så att jag inte alltid vet vad en gitarrist gör i alla låtar, och från dennes perspektiv kan det saknas något som jag inte ens visste att jag ville ha. Dessutom känner jag att det inte är kul att vara diktator över mina låtar. En viss konstnärlig frihet till musikerna är bara bra och gör också låten mer levande och verklighetsförankrad. När man sedan spelar låten live kommer musikerna med all säkerhet improvisera och göra låten mer levande. Då känns det naturligt för mig att göra den mer livevänlig i produktionen också.

Nu var grunderna lagda med gitarr, bas och trummor. Nästa steg var sången. Nu började mina problem på allvar. För det första var det svårt att skriva texten. Utan text är det svårt att sjunga in något. Körerna kunde jag sjunga in men allt textbaserat fick vänta. För det andra var det svårt att hitta ett ställe där det låter bra att spela in på. Jag har en Neuman TLM 102 mikrofon hemma hos mig. Den är en bra budgetvariant på Neumans dyrare serie. Den tar tyvärr inte upp mina bastoner och det gör att allt jag sjunger in låter väldigt ljust och glittrigt. Jag hade begränsade inspelningsmöjligheter i studion på musikhögskolan och på SAE. Dessutom är det inte så bra att spela in olika delar av låten i olika studios med olika mikrofoner.

Jag började med att göra körerna på *The Globe* i mitt rum hemma. Då hade jag bara basen som melodisk utgångspunkt och jag tyckte att den lät falsk, vilket den inte var. Inspelningarna blev inte så bra för jag låg en kvartston under basen. Jag sparade i alla fall dessa delar för jag hade inte tid att fixa det då. Jag kontaktade min konstnärliga handledare för nu var det produktionsdags och hon erbjöd sig att boka studio 2 på SAE. Vi spelade in *My Soldier* där men utan vers två som inte var skriven då. Denna vers kom så småningom aldrig med eftersom vi aldrig fick tid att spela in den i samma studio igen (spår 7). Vokalerna på *Time Out* (spår 10) hade jag spelat in tidigare i en studio på Jungfrugatan. Jag var inte nöjd med inspelningarna eftersom de var för starka. Det innebär att ljudet låter sprucket och kan inte hanteras i mixen särskilt bra. Jag hade dock inte en plan B för att lösa detta så jag tog med dem i alla fall. Vokalerna på *The Globe* (spår 4) spelade jag in vid två olika tillfällen. Körerna hemma hos mig och vers ett på SAE s produktionsrum. Detta rum klarar inte av för starka toner eftersom det är ett för litet rum, så jag kunde inte klämma i på de höga partierna. Till slut var det dags för *The Sleep*. Denna låt var den ända som jag kunde spela in hemma. Dels

⁶ Bakgrundspår med bara metronomljud på. Går att justera taktart, BPM, volym och tonalitet i klickljudet.

⁷ *Beats per minute*, antal taktslag i minuten.

för att den är en lågmäld låt som man inte behöver löpa risken för att spräcka ljudet i inspelningen. Dels för att i just det projektet var det inga problem med Logic Pro's *Latency*⁸. I de andra projekten hade detta problem dykt upp helt oväntat och gjort det helt omöjligt att spela in röst. Som det kanske har framkommit så var inspelningarna av mina vokaler till alla dessa låtar fyllda av problem och oväntade hinder. Efter detta projekt så bestämde jag mig att uppdatera båda mina datorer och skaffa nytt ljudkort. Mitt tips är att hitta en bra inspelningsmiljö som fungerar för dig, där du kan höra inspelningen i lurar med rätt nivå. Det innebär att du hör det du sjunger med rätt *latency* och ljudnivå och även att fritt kunna sjunga starkt utan att förstöra inspelningen eller störa grannar för att till sist känna konstnärlig frihet. Jag hann inte med detta men bär kunskapen med mig till nästa gång.

Att skriva texten

Ända sedan jag var liten har jag läst böcker. Jag läste dem som talböcker eftersom det var svårt för mig att läsa vanliga böcker. Att lyssna på text när någon talade in det på band gjorde att jag tidigt kunde höra textmelodierna och rytmen i texten. Jag har alltid skrivit små historier och älskar att uttrycka mig i text. När det kom till att skriva till musik, upptäckte jag en väldigt stor konflikt mellan det sätt jag skrivit på tidigare och hur annorlunda man ska skriva för melodier. De första försöken att skriva text till musik kunde jag inte använda. Texten var gjord i konversationsform som i en skönlitterär bok och utan rytmelodi eller rim. Det kändes så begränsande att behöva anpassa text till ett visst antal noter och tidsintervall vilket gjorde att det aldrig flöt på som jag ville. Jag skrev långa texter som var användbara som grunder till böcker men ambitionen var att skriva små vitsiga meningar med en stor innebörd. Det tog lång tid att hitta ett arbetssätt som funkade. Till slut kom jag fram till att inspelning i iphone var bäst. Detta arbetssätt tillät mig att sjunga in text och musik simultant utan analys och tvivel.

Ett problem som uppstod när jag började med detta examensarbete var att jag hade en idé på min iphone som var jättebra och utgick från den känslan, men när jag skulle fortsätta att skriva färdigt texten från det lilla korn jag spelat in så blev det aldrig bra. Skillnaden mellan spontan text och den redigerade texten var för stor. Jag svängde helt om i mitt tankesätt och funderade mer på vad det var för grundkänsla jag ville förmedla från början. Alla låtar jag skriver nu och framåt måste ha en grundkänsla.

I låten *The Sleep* (se bilaga 3), var det känslan av att aldrig våga vakna upp till verkligheten, att fly från problemen och låta sig svepas in i drömmens värld. Detta är något jag själv har gjort länge i mitt liv och jag ville beskriva känslan i en låt.

I låten *My Soldier* (se bilaga 1) pratar jag om min egen självkänsla. Soldaten i denna låt är mitt undermedvetna som kämpar på min sida när jag tvekar på mig själv.

I låten *Time Out* (se bilaga 4) ville jag förmedla känslan av ett förhållande som hållit på för länge. Den handlar om två människor som inte ser varandra men älskar varandra. De borde ta en paus för att upptäcka hur mycket de känner för varandra.

När jag skrev låten *The Globe* (se bilaga 2) tänkte jag på min fästman. Vi har båda separat och tillsammans rest till jordens alla hörn. Under många av de år vi har varit tillsammans, har vi befunnit oss på olika håll. Jag ville förmedla känslan av att kärlek inte är bunden till en plats och att man kan leta efter kärlek över kontinenterna men aldrig hitta den föränn man kommer hem.

När jag skrev texterna till *My Soldier* och *The Globe* kom jag aldrig fram till en text i låtarnas andra vers. Jag hittade inte andemeningen i vad jag ville berätta på fyra korta rader. Därför

⁸ Svarstiden mellan det inspelade materialet och materialets uppspelning i hörlurar.

finns det inte någon inspelning på dem i nuläget. Jag tror att texter kommer att vara svårt för mig i framtiden också, men övning ger färdighet så jag kämpar vidare. En ideal text ska säga det jag vill utan att uppfattas som övertydlig. Jag gillar undermeningar och att allt inte är helt klart. När jag själv lyssnar på andras låttexter, tycker jag om att höra låten några gånger innan jag förstår den. För några år sedan hörde jag någon säga något i stil med: när man först hör en låt hör man melodin och är det en tillräkligt bra melodi så lyssnar man på texten. Om texten sedan är bra så blir låten en *evergreen*. Är texten dålig så glömmar man den inom kort. Det är ett personligt mål för mig att en dag skriva en *evergreen*.

Mixning versus produktion

I början av mars startade en fas i processen som jag både såg fram emot och var rädd för. Låtgrunderna fanns samt lite text och gitarrpålägg, så nu var det dags att producera musiken.

Jag var lite osäker på vad som var skillnaden mellan att producera en låt och mixa. Jag hörde mig för hos olika kontakter och alla verkade ha olika svar. För mig blev begreppet att producera en låt ihopblandat med att mixa låten, vilket ställde till med en del bekymmer, jag visste inte hur mycket arbete jag skulle lägga på produktionen av låtarna, då mixarens roll för mig var oklar. Vad jag förstätt efter att ha pratat med folk var också att begreppet *producer* betyder helt olika saker på olika språk. Om man jobbar som producent i Sverige så betyder det att man skapar all musik i låten. Med andra ord allt klingade material som hör till det konstnärliga skapandet. Det kan beröra allt ifrån text och melodi till instrument och ljudeffekter. I USA är det producentens jobb att sätta ihop folk för att göra låten. Inte samma roll men förvirrande lika. Mixarens jobb är att ta allt du spelat in och mixa ihop alla ljudnivåer, effekter, instrument och text så att allt representeras bra när man lyssnar på den. Det är mitt jobb som låtskrivare att bestämma hur en låt slutligen ska låta och mixarens roll är att göra det möjligt. En mixare kan dock inte rädda något som inte finns där. Om jag inte har sjungit in någon andra vers kan mixaren inte göra något. Detta är i alla fall min bild av skillnaden mellan de olika rollerna, men andra skulle säkert inte hålla med. För mig blev det blev det i alla fall lättare att tänka att jag fyller i alla spår i Logic Pro med olika instrument och sång, för att sedan lämna över allt till en mixare, som får alla spåren att låta bra ihop.

Slutproduktionen i Logic Pro började med att jag skulle välja vilka inspelningar jag ville använda från Studio 1. Jag hade fem tagningar på varje låt från den första mars och måste bara bestämma mig vilken som är bäst. Jag lyssnade igenom allt material och var väldigt selektiv med vilka trummor och basspår jag skulle använda. Jag klippte upp gitarrspåren i små delar och placerade dem på rätt plats i projektet. Till slut placerade jag in sångklippen i projektet och färgkoordinerade allt för en bättre överblick. Jag tog *fade tool* och skar bort alla orenheter i början och slutet på klippen samt även för att förbättra ljudbilden. Sedan lades *crossfaders* på klipp som jag lagt ihop.

Jag tog hjälp av Joy Deb, lärare på SAE, att mixa *The Globe*. Vi gick till SAE Soundtrade studio och lyssnade på låten i studiomiljö. Han visade på en timme hur man kunde ta råmaterialet och med bara några klick på datorn förbättra ljudet makalöst snabbt. Det var mixning han gjorde, men för mig så blev det även en konstnärlig förbättring i låten. Han förklarade att några spår på låten hade fasfel och behövde fasvändas. Detta var ett begrepp jag hade hört förut men inte riktigt förstätt. Det var enbart för att vi var i en professionell studio som jag kunde höra skillnaden. Fasfel innebär att ett instrument, låt oss säga bastrumman, är inspelad via två mikrofoner. Det blir alltså samma ljudkurva på båda inspelningarna. Det kan innebära att den ena kanalen kan slå ut den andra och därmed kan fasfel uppstå. När han vände spåren blev hela ljudbilden i *The Globe* klarare. Vi pratade också om att rensa ljudbilden på onödiga frekvenser som innebär att ljud tas bort som inte ska vara där och istället framhäva det ljud jag ville skulle höras bättre såsom sången.

Jag började ta med mina projekt och lyssna i andra högtalare än mina. Skillnaden på ljudet är väldigt olika. Sara Langvik på SAE var till stor hjälp i denna period. Hon kunde komma med

tips om hur jag kunde vända på inspelningar, lägga på effekter och förbättra kvalitén på det material jag hade. Dessutom kände jag att jag inte var helt ensam i att göra allt. Det var skönt att ha någon att ringa och prata ut med. Det var mycket som hände under denna tid i mars och april. Jag pendlade mellan att skriva musik och text till att lära mig allt om effekter i Logic Pro. Detta var en tid där jag bara lyssnade på alla tips jag kunde få. Jag fortsatte att studera på SAE efter att den första kursen tog slut i mitten av mars. Jag valde att gå EMP, Electronic Music Produktion, just för att lära mig mer om produktion och mixning. Detta kändes som ett väldigt bra beslut, då jag kunde fortsätta att omge mig med människor som kunde hjälpa mig. Samtidigt kunde jag ta det jag lärde mig på SAE och direkt applicera det på mitt examensarbete på musikhögskolan.

Slutligen, efter två månader av jobb, skickade jag alla låtar till en SAE kollega, Filip Falfors. Han fick även *The Globe*, som Joy Deb hade börjat mixa. Vi träffade varandra på SAE genom bekanta och han sa att han var intresserad av att mixa mina låtar. Jag blev jätteglad över detta och vi träffades i slutet av april för att diskutera vad som skulle göras. Jag hade aldrig haft en diskussion med en person som ska mixa mina låtar tidigare, så jag var väldigt nyfiken på vad han ville veta för att kunna mixa låtarna. Det vi pratade om var referensmaterial och känslan i låten. Hade jag en speciell ljudbild som en annan artist hade? Skulle låten vara ambient eller hård? Vilket instrument skulle spela störst roll i låten? Det var helt nya beslut jag aldrig har tagit tidigare, så det tog ett tag innan jag kunde ge ett svar.

Filip fick alla ljudspår utan några effekter alls. Med effekter menar jag *Equalizer*, *Compressor* eller *Reverb*. Detta gav honom större frihet då han kunde börja från noll. Spår 4-7 på CD-skivan är de omixade spåren som jag gav till Filip. Tillbaka fick jag färdigmixade låtar som utgör spår 8-11 på CD-skivan.

Lycka

Acceptera att det är klart

När vet man att låten är klar? Jag kommer nog alltid tycka att det fanns något jag kunde ha gjort bättre. Jag ser flera svaga punkter i låtarna som till slut hamnade på skivan. Jag visste med mig att jag inte skulle bli nöjd redan när jag startade detta examinationsarbete, och att det skulle vara svårt att acceptera att allt jag gör inte blir perfekt på första försöket. Mot bakgrund av detta var det därför extra viktigt för mig att slutföra det. Att slutföra projektet var för mig den största utmaningen, dels hade jag sedan tidigare låten *Time Out* som ett exempel på att jag inte kunde slutföra låten och släppa iväg den till tryck och dels för att jag alltid vill förbättra och peta i låten in i oändlighet. Till slut var det min fästman som sa att han ville att flera skulle få höra min röst så därför följer jag hans råd och ska till slut släppa skivan i mitten av sommaren.

Man kan alltid skriva nästa låt

Det är så skönt att veta att varje projekt man startar har en början och ett slut. Låtidéerna kommer aldrig att ta slug, och det känns skönt att äntligen hitta ett arbetssätt som fungerar för mig och gör det möjligt att förverkliga låtidéer till fulländade låtar.

Nu kan jag äntligen känna att jag har mer motivation att slutföra andra låtidéer som jag har liggande i Iphonen och kunna sätta ihop dessa till en fullängdsCD till årets slut.

Tack

Jag är väldigt tacksam över alla som har hjälpt mig i mitt examensprojekt.

KMH: Min konstnärliga och skriftliga handledare Sven Bergren samt examinatorn Ann-Björn Hugart.

KMH Alumni: Marika Willstedt.

SAE: Min lärare Joy Debb och min konstnärliga handledare och lärare Sara Langvik. Elev Filip Falfors.

Musikerna: Jonathan Lundberg (trummor), Tobias Rydberg (bas) och Erik Linder (gitarr).

Ljudtekniker: Anders Kampe.

Vänner: Maja Edelbring (DJ) samt fästman Ture Wada, familj och vänner som har stöttat mig under hela min tid på Kunglia Musikhögskolan.

Bilaga 1: text och ackord på "My Solider"

Vers 1

In shadow light stand my solidier
He knows how to fight
In my corner
When times get rough
And the heart is getting colder
Its for him to shine the light
On the devil on my sholder

Ref

Here you come
With open arms
And let me in
And bring a brand new start

To face my fears
And love the fight
Create a magic
That can last all my life

Vers 2

Stick

All that makes is harders
Makes it easier
Things I always wanted
Are becoming real yeah yeah
Now that we're together
I start to realize
The lonely soldier can not pay the price

Ref

Here you come
With open arms
And let me in
And bring a brand new start

To face my fears
And love the fight
Create a magic
That can last all my life

Ackord "My Soldier"

Intro

D Bm G Em
Bm G Em Asus D D

Vers 1

D G/D Bm7 G
D Bm G A Bm

Refräng

D F=m Bm G Asus
Bm G D Asus Asus

Intro

D Bm G Em
Bm G Em Asus Bm Bm

Vers 2

Refräng 2

Stick

Fiss G Bm G Fiss G Bm G
Fiss G G A Bm C Asus

Refräng 3

Intro

Bilaga 2: text på "The Globe".

Vers 1

I have a globe . the kind that glows yellow fading gold
I put some dots on the spots on where I wanna go
I travelled the world searching for the one I love
In every street in every land Im looking beneath and up above

Ref 1

I wanna go , wanna show you all around my globe
And you will see you will be in love with me

Vers 2

Ref 2

I wanna go , wanna show you all around my globe
And you will see you will be in love with me

Ref 3

I wanna go , wanna show you all around my globe
And they will see you will be in love with me

Bilaga 3: text på "The Sleep"

Vers 1

I don't want to wake up, in my bed all alone
I don't wanna fall sleep, to dreams unknown
You can see me dreaming, but for someone that i don't know
They think i'm happy floating, but they can't be with me when I sleep

Ref 1

With me when I sleep
In my sleep
Just sleep

Vers 2

The sleep is taking me over, it's more than i can take
I need a human emotion , from someone wide awake.
I want to know the ending. And know how I really feel
but making myself sleep longer, doesn't show me what's fake or what is real

Ref 2

fake or what is real
in my sleep
it is real

Bridge

I just want to wake up , in my bed next to you, every day
And meet this brave world that can not fade away, no escape

Bilaga 4: text på "Time out"

Vers 1

Make a space for the summer the winters gone
We got the place for two weeks, where all alone
No one is here we could talk all night
But instead we're staring at time gone by
I wanted us to make through it all
But its hard to ignore a cut of call

Ref

I need a time out from you baby
I need a time out from you baby baby baby oh wao
I need a time out from you baby
I need a time out from you baby
Oh waa oh

Vers 2

You're blocking my voice like i wasn't there
Do I need to remind you why you should care
I've known you for years , I'm in to deep
But the taste in my mouth is getting bitter sweet

Stick

It's hard to think of anything to say
When you're looking at me like I am in your way

Ref

I need a time out from you baby
I need a time out from you baby baby baby oh wao
I need a time out from you baby
I need a time out from you baby

Bilaga 5: Spårlista över bifogad CD-skiva

1. The Globe Mocup
2. The Sleep Mocup
3. Time Out Mocup
4. The Globe omixad
5. The Sleep omixad
6. Time Out omixad
7. My Soldier omixad
8. The Globe mixad
9. The Sleep mixad
10. Time Out mixad
11. My Solider mixad
12. Exempel på iPhoneinspelning 1: Time Out
13. Exempel på iPhoneinspelning 2: Time Out
14. Exempel på iPhoneinspelning 3: Time Out